

Debatindlæg bragt i Dk Økonomi den 21. juni 2017:

Mere saglighed – mindre blindfægtning

I DK-økonomi den 12. juni 2017 har Steen Christiansen fra Albertslund Kommune et indlæg under overskriften "Situationen i hovedstaden: Mest skat – mindst service". I stedet for en detaljeret argumentation mod Steen Christiansens påstande fristes vi til blot at sige "Ønskesituationen i udligningsdebatten: Mere saglighed – mindre blindfægtning". Men saglighed kræver veldokumenteret argumentation, så det vil vi gerne give:

Steen Christiansen skriver, at der med 11,8 mia. kr. i 2017 overføres 5 mia. kr. mere til provinsen end i 2007. Det er såmænd rigtig nok, men Steen Christiansen glemmer at fortælle, at det primært skyldes, at den grundlæggende forskel i kommunernes økonomi er steget siden 2007. Og derfor udlignes der mere uden, at der dermed er blevet mere lighed.

Den stigning mener Steen Christiansen er for meget, hvis man vil undgå overudligning og fortsat økonomiske incitament i landets kommuner.

Det giver anledning til at spørge Steen Christiansen, om der er incitamentsproblemer i de hovedstadskommuner, som modtager mest i udligning. Blandt de 10 hovedstadskommuner, som har været modtagere af udligning i samme periode, herunder Albertslund Kommune, er udligningseffekten vokset med 83 %.

Eksemplet viser, hvor uhensigtsmæssigt det er at gøre debatten om udligning til et spørgsmål for eller imod kommunerne i hovedstadsområdet, og det giver et forkert indtryk af de faktiske forhold.

Steen Christiansen skriver også, at skattetrykket er højere i hovedstadsområdet og henviser til kommunalstatistiske meddelelser.

Men her må vi også bede om mere saglighed. For ordet skattetryk anvendes om opkrævede skatter på nationalt niveau sat i forhold til bruttonationalproduktet. Det giver ikke mening, at bruge dette udtryk i den kommunale verden. Her taler man i stedet om beskatningsniveauet, som er de kommunale skatter (indkomstskat og grundskyld) sat i forhold til beskatningsgrundlaget herfor.

Her viser de kommunalstatistiske meddelelser, at hovedstadskommunerne på nær enkelte undtagelser i virkeligheden har et lavere beskatningsniveau end provinskommunerne. Altså det stik modsatte af Steen Christiansens påstand.

De 14 hovedstadskommuner modtager faktisk hele 5,2 mia. kr. i udligning uden baggrund i reelle udgiftsbehov.

Da udligningen er et nulsumsspil skal pengene trækkes fra andre kommuner. Det sker ved en undervurdering af de reelle udgiftsbehov i de 20 hovedstadskommuner, som herved mister 1,6 mia. kr. og i 52 provinskommuner, som mister 5,0 mia. kr. I de sidste 12 provinskommuner er de reelle udgiftsbehov til gengæld overvurderet. I alt 6,2 mia. udligningskroner havner faktisk i de forkerte kommunekasser. Det er mange penge!

Ud over konsekvenserne for en masse borgere, så betyder dette, at Folketinget ikke får den udligning, som forventes og som fremgår af formålet med udligningen, nemlig at give kommunerne nogenlunde samme økonomiske mulighed for at yde en gennemsnitlig service over for borgerne til et gennemsnitligt beskatningsniveau.

I det store arbejde med at tilpasse den kommunale udligning, som venter Folketinget, opfordrer vi derfor til saglighed og faktisk viden. Kun derigennem opnår vi en mere rimelig udligning.

*Borgmestrene i samarbejdet RimeligUdligning.nu;
Claus Wistoft, Syddjurs
Jørgen Gaarde, Skanderborg
Kirsten Terkilsen, Hedensted
Nils Borring, Favrskov
Steen Vindum, Silkeborg
Uffe Jensen, Odder*